

STATENS VEGVESEN
Postboks 8142 Dep
0033 OSLO

Deres ref.:

Vår ref.:
N2019/7539-2

Dato:
20.08.2019

Merknader til høring om endring av førerkortforskriften vedlegg 1

Vi viser til høringsbrev av 27.06.2019 (ref 19/168282-1) med tilhørende høringsnotat som omhandler endring av førerkortforskriften vedlegg 1.

Nasjonalt klageorgan for helsetjenesten (Helseklage) er klageinstans over vedtak fra fylkesmannen i disse sakene. Vi kan ikke se å ha mottatt høringen som høringsinstans, men tillater oss likevel å inngi tilsvaret.

Helseklage erkjenner at behandlingen av en søknad som gjelder dispensasjon for videre førerett av tunge kjøretøyer for sjåfører som kun har syn på ett øye, er viktig for den det gjelder. Behandlingen av disse sakene har blant annet av denne grunn vært underlagt overgangsregler i en periode som et tiltak for å legge til rette for omskolering til nytt yrke. Den opprinnelige endringen av reglene var begrunnet i en tilpasning til gjeldende EU-direktiv på området.

Helseklage har ved behandlingen av sakene et særskilt fokus på trafiksikkerhetshensyn. I saksforberedelsen inngår også helsemessige vurderinger som utarbeides av medisinsk sakkyndige.

Det vises herunder til at den medisinske vurderingen av varig tap av syn på ett øye er at man får nedsatt evne til å vurdere avstand og fart. Alene vil dette kunne utgjøre en betydelig risiko i trafikken. Det forhold at det er kjøretøy på inntil 50 tonn som skal føres av sjåfører med nedsatt evne til å vurdere avstand og fart i hastigheter på inntil 80 kilometer per time, anser vi er et relevant trafiksikkerhetsmessig moment.

Minstekravet til synsstyrke er i høringsnotatet satt til 0,1 for at man skal ha en reserve synsstyrke. Dette medfører at man ser på 6 meter det en person med normalt syn kan se på 60 meters avstand. Hensikten med en reserve synsstyrke er at man ved plutselig innsettende synstap på det ene øyet, kan kjøre bilen ut av veibanen og parkere. Vi anser imidlertid at denne manøveren med syn på bare ett øye, vil medføre betydelig økt risiko for medtrafikanter.

Det vises videre til at man ved tak av syn på ett øye også vil få innskrenkninger i synsfeltet. Monokulært syn (syn på kun ett øye) vil normalt gi et synsfelt på 90 grader til siden og 60 grader inn mot nesten (totalt 150 grader i horisontalplanet). Kravet til synsfelt for tyngre kjøretøy er minst 160 grader i horisontalplanet.

Ut fra en medisinsk vurdering vil sjåfører med syn kun på det ene øyet generelt medføre økt trafikksikkerhetsrisiko. Generelt kan det legges til grunn at de ikke oppfyller helsekravene til verken synsstyrke eller synsfelt for gruppe 2 og 3. I tillegg foreligger det nedsatt evne til å bedømme avstand og fart, hvilket øker risikoen ytterligere.

Som følge av disse overordnede momentene anser Helseklage at det bør utvises varsomhet med utvidelse av adgang til dispensasjon. Det følger videre av dette at en videreføring av adgangen således bør omfatte en så begrenset gruppe som praktisk mulig.

Vi bemerker for ordens skyld også at det ved en videreføring av ordningen bør inntas en uttrykkelig hjemmel i førerkortforskriften § 14-1 hvor det fremgår at det Nasjonalt klageorgan for helsetjenesten som er rett klageinstans i disse sakene.

Med vennlig hilsen
NASJONALT KLAGEORGAN FOR HELSETJENESTEN

Dokumentet er godkjent elektronisk

Per Erik Omdal
avdelingsdirektør